



FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/668/2014/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

297/2015. (VII. 30.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2014. október 18-án előterjesztett **panasza alapján indult eljárást** a 2015. július 30-án – Dr. Wildner Domonkos testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

m e g s z ü n t e t i .

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor. A panaszosnak az áttétel ellen előzetesen bejelentett tiltakozására figyelemmel azonban a Testület az eljárás megszüntetéséről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos 2014. október 18-án elektronikus formában terjesztette elő a panaszát, melyet 2014. október 22-én írásban, majd 2014. október 30-án személyesen, a Testület panaszirodáján kiegészített, amelyek során az alábbiakat adta elő.

A panaszos előzményként előadta, hogy 2013. szeptembere óta a szomszédjai zaklatásának áldozata, mivel azok rendszeresen vagyontárgyakat helyeznek el a járdán, így a vakvezető kutyája nem tudja őt vezetni, mivel állandóan akadályokba ütközik és ő is rendszeresen felborít dolgokat. Ez ügyben augusztusban birtokvédelmi eljárást is indított, amit első körben elutasítottak, ezért bírósághoz, illetve októberben ismét a jegyzőhöz fordult.

Amikor a zaklatást fenyegetés is súlyosbítja, a panaszos rendőrt szokott hívni, hogy a fenyegetést a zaklatók ne válthassák be. A kiérkező rendőrök ilyenkor általában meghallgatták a panaszost, majd elmentek. A zaklatás azonban továbbra is fennáll, ezért a panaszosnak rendőri védelemre lenne szüksége.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszosok személyes adatait töröltük.

A panaszos – emlékezete szerint – 2014. október 12-i héten vett igénybe rendőri segítséget, amikor el akarta hagyni a lakását. A kiérkező rendőr azzal nyitott, hogy „Adjon már egy személyit! Van fontosabb dolga is a rendőrségnek annál, hogy magához kijárkáljanak. Ha útban van valami, kérje meg a szomszédjait, hogy vegyék el, ha nem veszik el, kérje meg még egyszer, és ha akkor sem, akkor hívjon minket. Na akkor most mondja el, hogy mi történt!” Erre a panaszos nem mondott semmit, visszakérte az iratait és magára zárta az ajtót.

A panaszos 2014. október 13-án szomszédjai miatt könnyebb bokasérülést szenvedett, majd 2014. október 15-én ismét zaklatás áldozata lett. Ekkor felhívta a rendőrséget, és telefonon kérte, hogy kapcsolják neki a Kerületi Rendőrkapitányságot, amit kérésére nem kapcsoltak, és kérték, mondja el, milyen ügyben telefonál. Erre a panaszos azt válaszolta, hogy nem szeretné milliószor elmondani, ezért kéri, hogy kapcsolják az általa kért kapitányságot, mert nekik szeretné elmondani, és nem kér rendőri jelenlétet. Ismételten megtagadták a kérését, de felszólították, hogy mondja el, miért hívta a 112-t. Ekkor a panaszos saját bevallása szerint az őt ért zaklatás következtében kialakult feldúlt állapotban megkérdezte a rendőrt, hogy miért nem tesznek végre valamit a zaklatóival, majd nem várta meg a rendőr reakcióját, és megszakította a hívást. Körülbelül 2 perc múlva visszahívták a rendőrök, és ismét kérték, hogy normális hangnemben mondja el, hogy mi történt. Erre közölte a panaszos, hogy már elmondta, és kérdezte a telefonáló rendőr nevét, amit ő megadott, de ezt a panaszos nem értette, és visszakérdezett, amire azt a választ kapta, hogy „már elmondtam”. Ekkor a panaszosnál „betelt a pohár”, és kijelentette, hogy inkább bemegy személyesen a Rendőrségre.

Ugyanaznap a panaszos fültanúja volt, hogy egy kocs fordult be a rendőrségi objektum kocsibejáróján, és egy rendőr – aki a panaszos szerint valószínűleg telefonon beszélt valakivel – azt mondta, hogy a panaszos súlyosan inzultálta a kollégáit, ezért ha kapnak még egy hívást a panaszostól, akkor azonnal vigyék be a kapitányságra. Mindezt a rendőr nem a panaszosnak mondta, de mindezeket „kikövetkeztethetően tisztán hallottam”- írta a panaszos.

A panaszos kéri a Testület segítségét annak megítélésében, hogy esetében a rendőrség követett-e el bármilyen jogsértést, mert véleménye szerint igen.

A panaszos panasz-kiegészítésében elmondta, hogy 2014. október 18-án 19 óra 30 perckor kihívta a rendőröket a lakásába, mert a szomszéd akadályozta a lakásába való szabad ki-és bejutásban. Az első hívásra kiérkező rendőrök beszéltek a szomszédval, hogy biztosítsa a szabad átjárást. Ezután a panaszos levitte a kutyáját sétálni, és amikor kb. 20 óra 30 perc magasságában visszaért, újra beleütközött a szomszéd ajtaját védő rácsba, amelyet ismét a járdát elzáró módon nyitva hagyott a szomszéd. Mivel a panaszost mindig azzal utasították el, hogy szerezzen bizonyítékot a birtoksértésről, megfogta a rácsot és tárcsázta a 112-t, ahol újra rendőri intézkedést kért. A központban a panaszos hívását felvevő rendőr a panaszos állítása szerint „közepesen őrjöngve” megkérdezte a címet és mivel harmadszorra sem tudta felírni és értesíteni a kollégáit közölte a panaszossal, hogy beszéljen érthetően, mert nem tudja felvenni az adatait. Erre azt válaszolta a panaszos, hogy fél órával azelőtt is vele beszélt és ne szórakozzon vele, mert veszélyben van. Időközben a zajra kijött a szomszéd, vita alakult ki közöttük, ami tettelegességgé fajult, közben a hívás megszakadt. A panaszos a szomszédval huzakodott a ráccsal, a panaszos azt akarta, hogy maradjon eredeti állapotában a rács, ahogy a szomszéd hagyta, a szomszéd pedig megpróbálta kirántani a kezéből. Amikor ez nem sikerült a szomszéd ráütött a panaszos kezére, aminek hatására a panaszos lefújta önvédelmi gázspray-

vel, majd befutott a lakásba, mivel megijedt a szomszéd nőtől, félt, hogy meg fogják ölni. Ezután a panaszos hallotta, hogy többen rugdossák az ajtaját, és ordítottak, hogy „gyere ki te f.....ó”, de nem tudta, hogy kik voltak azok. A panaszos rettegve, többször is hívta a központi segélyhívót, de nem tudja mennyi idő telt el addig, amíg a rendőrök a helyszínre értek. A rendőrök kiérkezése után a rendőrök kérdezték, hogy ő használta-e a gázspray-t, amivel lefújta a szomszéd gyermekét. A panaszos elismerte a gázspray használatát, mire a rendőrtől azt a választ kapta, hogy ez nem volt túl okos ötlet.

Ezután a panaszos szabályosan könyörgött a rendőröknek, hogy vigyék a lakásból egy biztonságos helyre, mire közölték, hogy ők nem hagyják el a kerületet. Akkor a panaszos kérte, hogy legalább addig maradjanak vele, amíg érte nem jön egy taxi, vagy ismerőse, mert őt meg fogják ölni. Kicsivel később a rendőrök egy taxiba tették a panaszost, aki egy barátjához költözött egy másik kerületbe, ahol azóta is lakik. A panaszos elmondása szerint fél hazamenni.

A panaszost a rendőrök tájékoztatták, hogy a gázspray használatával garázdaságot követett el, valamint, hogy eddig mindig alaptalanok voltak a bejelentései.

Panaszos elmondása szerint többször is jelezte panaszát a rendőrségnek, ahol azt a tájékoztatást adták, hogy neki kell bizonyítékot szolgáltatnia, de ez panaszos elmondása szerint lehetetlen, mivel mire a rendőrség kiér, a szomszédok az útban hagyott vagyontárgyakat elpakolják, a nyitva hagyott ajtórácsot becsukják.

A panaszos megítélése szerint nem a rendőrökön múlt, hogy még él, és véleménye szerint a rendőrök jelentős késedelemmel értek ki a helyszínre, ahol ő saját megítélése szerint életveszélyben volt.

A panaszos a fentiekre tekintettel kérte a Testületet, hogy panaszát szíveskedjenek kivizsgálni.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás alaposabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az ügyben illetékes rendőrkapitányságtól, valamint megküldeni kérte az ügygel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat és konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját.

A) A BRKF Kerületi Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály alosztályvezetője, Gy. P. r. alezredes 2014. december 15-én írt összefoglaló jelentése a következőket tartalmazza.

A parancsnoki kivizsgálás során megállapítást nyert, hogy 2014. október 12-i bejelentéssel kapcsolatosan a küldési napló adatai szerint a BRKF Kerületi Rendőrkapitányságot érintő bejelentés, illetve küldés nem került rögzítésre. A 2014. október 15-i bejelentéssel kapcsolatosan megállapítást nyert, hogy a bejelentéssel kapcsolatosan rendőri egység küldésére nem került sor tekintettel arra, hogy az adatlapon az került rögzítésre, hogy a panaszos személyesen teszi meg panaszát a kerületi kapitányságon. A 2014. október 18-i bejelentéssel kapcsolatosan megállapítást nyert, hogy a Készenléti rendőrség állományába tartozó rendőrök fogantatosították az intézkedést, akik [...] id. számon készítettek jelentést az intézkedésről.

A panaszos részéről a rendelkezésre álló nyilvántartások alapján az elmúlt 2 évben a következő bejelentések történtek:

2013. április 13-án a panaszos hangoskodás miatt tett bejelentést, melynek hatására rendőri intézkedésre került sor. A BRFK Kerületi Rendőrkapitányság Körzeti Megbízotti alosztálya az ügyet kivizsgálta, szabálysértés, bűncselekmény nem került megállapításra.

2013. április 25-én a panaszos két alkalommal is tett bejelentést, mely szerint a szomszédja szándékosan akadályozza a mozgását. A BRFK Kerületi Rendőrkapitányság Körzeti Megbízotti alosztálya az ügyet kivizsgálta, szabálysértés, bűncselekmény nem került megállapításra.

2013. július 1-én a panaszos bejelentést tett tekintettel arra, hogy szóváltásba került a szomszédjaival. A BRFK Kerületi Rendőrkapitányság Körzeti Megbízotti alosztálya az ügyet kivizsgálta, szabálysértés, bűncselekmény nem került megállapításra.

2013. július 9-én a panaszos e-mailen tett bejelentést a BRFK Kerületi Rendőrkapitányságon, az általa a szomszédból hallott dolgokról. A BRFK Kerületi Rendőrkapitányság Körzeti Megbízotti alosztálya az ügyet kivizsgálta, szabálysértés, bűncselekmény nem került megállapításra.

2013. július 17-én a panaszos e-mailen tett bejelentést a BRFK Kerületi Rendőrkapitányságon a szomszéd lakás bérlőivel kapcsolatos problémájáról. A BRFK Kerületi Rendőrkapitányság Körzeti Megbízotti alosztálya az ügyet kivizsgálta, szabálysértés, bűncselekmény nem került megállapításra.

2014. október 15-én a panaszos könnyű testi sértés miatt a Pesti Központi Kerületi Bíróságon magánindítvánnyal élt ismeretlen tettes ellen.

2014. október 18-án a panaszos bejelentést tett, mely szerint a szomszédja akadályozza a mozgását. Emiatt szóváltásba keveredtek, melynek során megfenyegették. A BRFK Kerületi Rendőrkapitányság Körzeti Megbízotti alosztálya az ügyet kivizsgálta, szabálysértés, bűncselekmény nem került megállapításra.

B) A BRFK TIK főosztályvezetője, P. R. r. alezredes tájékoztatása szerint a panaszos az elmúlt két évben a BRFK 107-es segélyhívó vonalára két esetben, a 112-es segélyhívó központba hat esetben tett bejelentést. Elküldte a Testületnek a bejelentésről készített intézkedési lapokat, a küldési leírást és a 2014. október 18-i bejelentésének rögzített hanganyagát.

C) A 2014. október 15-én történt panasszal kapcsolatban a következő rendőrségi iratok készültek.

1) A Budapesti Rendőr-főkapitányság Tevékenység-irányítási Központ Ügyeleti Osztály vezetője M. L. r. alezredes a 2014. október 15-i telefonhívással kapcsolatos panasz tárgyában 2014. november 12-én kivizsgálásról készült jelentésében a következőket írta.

A panaszos 2014. október 15-én 12 óra 59 perckor felfokozott idegállapotban bejelentést tett a 112-es segélyhívó központban, és kérte, hogy kapcsolják neki a Kerületi Rendőrkapitányságot. Az operator mondta, hogy nem kapcsolja, és kérte, hogy mondja el a panaszos, hogy mi történt vele. A panaszos elmondta, hogy a lakcímén a szomszédjai korlátozzák a mozgásában és csúnyán beszélnek vele és rendőri intézkedést kért, majd a beszéd stílusa egyre idegesebbé vált és megszakadt a beszélgetés.

A hívásfogadó központban a beszélgetést felvették, majd azt továbbították a BRFK Tevékenység-irányítási központba, ahol a régiós irányító K. L. Sz. r. törzsőrmester az adatlap tartalma alapján visszahívta a bejelentőt és kérte, hogy mondja el pontosan, hogy miért kér rendőri intézkedést. A bejelentő ekkor közölte felfokozott idegállapotban, hogy ő már többször elmondta és az ügyeletes nevét kérte, melyet ő megadott és ismételten kérte a panaszost, hogy mondja el, hogy miért kér rendőri intézkedést. A bejelentő közölte az ügyeletesrel, hogy nem mondja el, akkor inkább bemegy a rendőrségre, melyet az ügyeletes tudomásul vett, és elkészönt a panaszostól.

Mindezek alapján a r. alezredes a szolgálatot teljesítő régiós irányító ügyeletes vonatkozásában fegyelmi felelősséget nem állapított meg.

2) A Budapesti Rendőr-főkapitányság Tevékenység-irányítási Központ Ügyeleti Osztály megküldte a küldés leírását is, melyben a visszahívás időpontjaként 2014. október 15. 13 óra 8 perc szerepel. A munkanapló leírása szerint a panaszos nagyon ideges volt, nem lehetett vele rendesen kommunikálni, így a bejelentése valóságtartalmát az ügyeletes nem tudta megállapítani. A beszélgetés vége az lett, hogy a panaszos bemegy személyesen a Kapitányságra. A küldés státusza: Storno.

3) W. F. r. alezredes, a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály vezetője 2014. november 11-én készített vizsgálatában a következőket állapította meg.

A panaszossal szemben 2014. október 15-én a Kerületi Rendőrkapitányság állománya nem intézkedett. A panaszos 12 óra 59 perckor hívta a 112-es segélyhívót, melyből kiderült, hogy a bejelentést K. Sz. L. r. törm. rögzítette. A törm. panaszossal kapcsolatos bánásmódját, valamint hangnemét a r. alezredesnek nem áll módjában vizsgálni. A küldési naplóban foglaltak szerint a törm. nem tudta megállapítani a bejelentés valóságtartalmát.

A panaszos továbbá panaszolta, hogy a rendőrségi objektum kocsibejáróján egy rendőr telefonon azt közölte, hogy ha a panaszos telefonon újra bejelentést tesz, be kell vinni a kapitányságra. A panaszos leírása alapján nem derül ki egyértelműen, hogy a rendőrségi az a V. u. 36. szám alatt található rendőrkapitányság, vagy pedig a D.u. 36/b, amely objektumban fegyveres biztonsági őrök tartózkodnak, rendőr nem. A 2014. október 15-én keletkezett bejelentés során szabálysértés illetve büntetőeljárás nem indult.

4) A BRFK TIK központ megküldte a Testület számára a bejelentést tartalmazó hangfelvételt, mely a következőket tartalmazza.

a) 2014. október 15-én 12 óra 59 perckor a következő párbeszéd zajlott le a 112 segélyhívó diszpécser és a panaszos között:

- Segélyhívó központ, jó napot kívánok!
- Jó napot kívánok! Kapcsolná nekem a Kerületi Rendőrkapitányságot, megtenné?
- Milyen ügyben hölgyem? Mi történt?
- Megtenné nekem, hogy kapcsolná a Kerületi Rendőrkapitányságot?
- Nem fogom tudni kapcsolni a kerületet innen. Mi történt, Hölgyem?
- Jó. Súlyosan korlátoznak a mozgásszabadságomban, ennyi történt.
- Hol?
- Konkrétan megfenyegettek, és közölték, amint kiléptem a saját lakásomból, hogy takarodjál te vak ge.i!
- Hol lakik Ön Hölgyem most?
- Ön szerint miért akartam a Kerületi rendőrkapitányságot?
- Én a rendőrséget értesítem, és ők fognak eljárni, érti?
- Nézze, mennék, dolgom van, de az a helyzet, hogy nem tudok közlekedni, nem tudok kilépni a lakásomból, mert életveszélyes fenyegetésben vagyok állandóan a szomszédaim által. Nem szeretnék levelezni, nem szeretnék rendőrségre várni órákat, közlekedni szeretnék, el szeretném intézni a dolgomat. Mit kéne tennem, hogy végre történjen valami?
- Ha megmondaná a címet pontosan, hogy hol lakik?
- Miért, nem látja? Nincs meg a regisztrációnál? Szerintem látja a gépen, hogy honnan hívom.
- Nem látom pontosan.
- És hogy melyik telefonszámról.
- A telefonszámát látom, de hogy pontosan honnan hív, azt nem látom.
- A panaszos közli a címet.
- Diszpécser megismétli.
- Így van.
- És ki az, aki Önt korlátozza?
- Mondom, a szomszédjaim.
- A szomszédjai?
- A szomszédjaim.
- Nem engedik kijutni a házból, értem.
- Nem engednek kijutni a lakásomból. Engedélyt kell kérnem tőlük, ha meg szeretnék mozdulni, ha ki szeretnék lépni az ajtón, „várja már, mindjár már ba..meg”, érti?
- Értem.
- Minden áldott nap. Minden áldott nap.
- Hölgyem. Hölgyem. A nevét mondaná...
- Nézze, ne nyugtasson engem, mert nem tud lenyugtatni. Ne hívja ki a rendőröket, mert dolgom van, és el szeretnék indulni. Azt szeretném tudni, hogy végre mikor történik valami, amikor a vérem fog folyni? Miért az enyémnek kell folynia?

Szétkapcsolt a vonal.

b) 2014. október 15-én 13 óra 8 perckor a következő párbeszéd zajlott le a panaszos és a BRFK TEK ügyelete, K. L. Sz. r. törzsőrmester között:

- Ki az, nem tudom, kivagy?
- Hallo, Rendőrség, Jó napot! Nyerges Noémi?
- Jó napot. Igen, én.
- Na tessék elmondani, mi a baj?
- Nézze, szerintem már egy jó párszor elmondtam. Nem történt változás.
- Nekem biztosan nem mondta el. Jó, tehát normálisan beszéljen velem!
- Bocsi, kivel beszélek?
- Rendőrrel beszél, jó, tehát normálisan!
- Nevet szeretnék.
- K. L.a rendőr törzsőrmester, tehát mondja el, hogy mi a problémája!
- Milyen?
- Nem, elmondtam egyszer, tehát mondja el, hogy miért van szüksége rendőrrre?
- Ne haragudjon, de akkor inkább bemennék személyesen, mert a ...
- Rendben, visszahall!

D) A 2014. október 18-i rendőri intézkedéssel kapcsolatban a rendőrség a következő iratokat és hanganyagokat bocsátotta a Testület rendelkezésére.

a) A BRFK TIK központ megküldte a Testület számára a küldési leírást.

A panaszos bejelentése a 112-es segélyhívó számon 2014. október 18-án 18 óra 17 perckor történt. A panaszost a szomszédai már többször életveszélyesen megfenyegették, a lakásából már nem mer kimozdulni, mert nagyon agresszívak a szomszédai. A panaszos kérte, hogy rendőrség menjen ki hozzá. A segélyhívó munkatársa tájékoztatta a panaszost, hogy küldeni fog járőrt, de felszólította, hogy azért a következő napok valamelyikén menjen be a rendőrkapitányságra, és tegyen feljelentést a fenyegetés miatt. A panaszos ekkor közölte, hogy már korábban is tett feljelentést az ügyben, és legutoljára aznap reggel nyitották rá az ajtót, és tették az útjába a szárítót.

A küldési leírás szerint a járőr 2014. október 18-án 18 óra 45 perckor ért ki a helyszínre, és 19 óra 27 percig tartózkodott a helyszínen, ahol figyelmeztették a szomszédokat.

Ezt követően a panaszos a küldési leírás szerint 2014. október 18-án 21 óra 10 perckor újabb bejelentést tett a 112-es segélyhívó számon, mert azonnali rendőri segítséget kért, mivel szomszédai már többször életveszélyesen megfenyegették, és a bejelentéskor is a helyszínen vannak. Visszahívását követően a panaszos elmondta, hogy bemenekült a lakásában, sírt és azt ismételte, hogy őt a szomszédai meg fogják ölni. Érdeklődött, mikor érnek már ki a rendőrök. A telefonos tájékoztatta, hogy a járőrök már úton vannak, és kérte, hogy a panaszos mondja el, hogy legutóbbi telefonálása óta mi történt. A panaszos a bejelentésről készített CD

felvételen hallhatóan feldúlt állapotban, sírva próbálta elmondani, hogy attól fél, hogy rátörrik az ajtót és megölik. A telefonban a rendőr próbálta nyugtatni, tájékoztatta, hogy a járőrök már úton vannak, és kérte a panaszost, hogy a telefonját tartsa magánál, amíg vár, majd elkészönt és letette a telefont.

A küldési leírás szerint a járőr 2014. október 18-án 21 óra 58 perckor indult a címre és 21 óra 58 perckor fejezte be az intézkedést.

b) A helyszínrre M. Á. r. törm. és K. T. r. ftzls. járőrök érkeztek, és a 2014. október 19-én készült jelentésük szerint a következőket tapasztalták.

A járőrök szolgálatuk teljesítése során a Belváros Központ utasítására 21 óra 35 perckor megjelentek a panaszos lakhelyén, mivel onnan szomszéd vitáról tettek bejelentést. A helyszínen felvették a kapcsolatot a panaszossal, aki kérdésekre elmondta, hogy ő látássérült, ezért a lakóházban nehezebben tud közlekedni. Szomszédjával többször már vitába keveredett amiatt, hogy a szomszéd a bejárat ajtaján lévő biztonsági rácsot nyitva hagyja, és ezzel nehezíti, akadályozza őt a lakásának megközelítésében. A bejelentést megelőzően is ez történt, hazaérkezése során a panaszos azt tapasztalta, hogy nyitva volt a rácsos ajtó. Ekkor a panaszos a rácsba belekapaszkodott, és hívta a rendőrséget, hogy megmutassa, miként akadályozzák az ő közlekedését. Ekkor szomszédja L. R. hangjára lett figyelmes, aki kiabált vele, hogy engedje el az ajtót, különben megveri, majd érezte, hogy valaki ráütött a karjára, amivel fogta az ajtót. Ekkor a panaszos megijedt, és táskájából elővett egy önvédelmi gáz sprayt, amivel lefújta L. R.-t. Ezt követően derült ki a panaszos számára, hogy L. R. kezében volt a kislánya is, így nem szándékosan, de őt is lefújta. Mivel a hangoskodásra felfigyelt, megjelent L. R. több rokona is, ezért a panaszos bezárkózott a lakásába a rendőrség kiérkezéséig.

A járőrök a jelentésben megjegyezték, hogy a panaszos az intézkedés során végig zaklatottan, félve, zavartan viselkedett, mivel félt a szomszédja haragjától. Elmondta továbbá, hogy nem mer már otthon maradni, így az intézkedés befejeztével egy ismerőséhez távozott. A panaszosnak az ijedtségen kívül sérülése nem keletkezett.

Ezt követően a járőrök meghallgatták a szomszédot, L. R.-t, aki elmondta, hogy a rendőrök kiérkezését megelőzően szóváltásba került a panaszossal, mivel ő belekapaszkodott a bejárat ajtaján lévő biztonsági rácsba. L. R. felszólította, hogy engedje el a rácsot, melynek a panaszos nem tett eleget, majd lefújta L. R.-t gázspray-vel. L. R. elmondása szerint felhívta a panaszos figyelmét arra, hogy lánya (1 éves) a kezében volt, de a panaszos ezt figyelmen kívül hagyta, így őt is lefújta. L. R. a járőrök kiérkezése előtt már értesítette a mentőket, hogy kislányát ellássák.

A mentő 21 óra 40 perckor ért a helyszínrre, ahol a mentőápoló a járőr kérdésére elmondta, hogy a kislányt további vizsgálatok céljából a Heim Pál gyermekkórház Sürgősségi Osztályára szállítják.

A helyszínen tanúkutatást végeztek a rendőrök, ami nem vezetett eredményre, mert senki sem látta az esetet. A feleket ellenőrizték a körözési rendszerben, megállapították a gázspray típusát, jelentették a történeteket a központnak, majd távoztak.

c) A BRFK Kerületi Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály Körzeti Megbízotti Alosztályon általános eljárás indult a b) pontban ismertetett rendőri jelentés alapján. A 2014. november 16-án B. Sz. r. törm. által leírtakból kiderül, hogy a panaszosnak korábban a hatóság egyik munkatársa telefonon azt mondta, hogy legközelebbi alkalommal, amikor nyitott állapotban találja a rácsot, azt tartsa azon állapotában az intézkedő járőr kiérkezéséig, tekintve, hogy neki kell bizonyítania a bejelentésének megalapozottságát. Az ügygel kapcsolatban a r. törm. ismételten meghallgatta a panaszost, aki a 2014. október 19-én² végrehajtott rendőri intézkedés során az általa elmondottakat fenntartotta. Kérdésre elmondta még, hogy az eset során azért használta a gázsprayt, mert nagyon megijedt. Elmondta, hogy a gázspray használatát megelőzően a szomszédja hangoztatta, hogy bántani fogja, majd ezt követően a lakás belsejéből egy fémes hangot hallott, mintha a nő kést vett volna magához, majd ezt követően érezte a kezén az ütést. Kérdésre elmondta, hogy véleménye szerint L. R. kezében nem lehetett a kislánya, mivel úgy hallotta, hogy a kislány hangja a lakás belső szobájából hallatszik ki. Kérdésre azt is elmondta, hogy L. R. semmilyen formában nem jelezte felé, hogy a kislánya a közelében lenne vagy őt a kezében tartaná. A panaszos hozzátette, hogy véleménye szerint a kettőjük között zajló vita olyan mérsékletű volt, hogy a kislány biztosan sírt volna, így hallotta volna, ha ő a közvetlen közelben sír.

A r. törm. az ügygel kapcsolatos adatgyűjtés során meghallgatta L. R.-t is, aki az általa korábban elmondottakat fenntartotta. Továbbá elmondta, hogy az eset során lányának könnyebb sérülései keletkeztek az őt ellátó orvosok véleménye szerint így ellátása abban merült ki, hogy többször bő vízzel kimosták a szemeit, látület nem készült. Kérdésre elmondta, hogy az ügygel kapcsolatban könnyű testi sértés vétsége miatt nem kívánja az eljárás lefolytatását, így magánindítványát nem terjeszti elő.

A fentiek alapján az ügyben a rendőrségnek eljárás megindítására nincs lehetősége, így a keletkezett iratokat a r. törm. irattárba helyezni javasolta.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. Szolgálati Szabályzat és egyéb joganyag rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

A Testület a vizsgálatát a 2014. október 12-i héten történt és a 2014. október 18-i bejelentéssel kapcsolatos kifogásokra szűkítette a vizsgálatát, mivel a 2014. október 15-i telefonos bejelentéssel kapcsolatban a panaszosi és a rendőrségi előadás megegyezett abban a tekintetben, hogy intézkedésre azért nem került sor, mert a panaszos maga nyilatkozott úgy, hogy bemegy személyesen és úgy teszi meg a bejelentését.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz fűződő jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület először a 2014. október 12-i héten történt rendőri intézkedést vizsgálta.

² Elírás, helyesen 2014. október 18-án.

A panaszos előadása szerint 2014. október 12-i héten is rendőri segítséget vett igénybe, de a kikerülő járőr csak igazoltatta a panaszost, illetve kioktatta, hogy nem járhatnak hozzá állandóan, ha valami útban van, akkor kérje meg a szomszédjait, hogy tegyék arrébb.

A rendőrség megküldte a panaszos 2013. áprilisa óta tett bejelentéseiről a küldési naplót. A panaszos állításaival szemben 2014. október 12-i héten (október 6-12) bejelentés nem került rögzítésre.

A Testület hatáskörét a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) Akinek a IV-V. Fejezetben – a 46/A-46/C. § kivételével –, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

- a) panasszal fordulhat az intézkedést fogyanatosító rendőri szervhez vagy
 - b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően
 - ba) az országos rendőrfőkapitány,
 - bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy
 - bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója
- bírálja el.

A fenti hatásköri rendelkezés alapján a Testület csak a panaszos alapvető jogait érintő, konkrét rendőri intézkedéseket vizsgálhat.

Tekintettel arra, hogy a nyilvántartások alapján nem volt megállapítható olyan konkrét bejelentés, vagy rendőri intézkedés, amely vonatkozásában a Testület a vizsgálatát lefolytathatta volna, **a Testület a panasz ezen része kapcsán a hatáskörének hiányát volt kénytelen megállapítani.**

2) A Testület a rendőrség intézkedési kötelezettségét vizsgálta a 2014. október 18-én 20 óra után történt bejelentéssel kapcsolatban.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 9. §-ának (1) bekezdése azzal egészíti ki a fenti szabályt, hogy a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki. A 8. §-a szerint pedig a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

A Büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk) 194. § (1) bekezdése szerint aki mást személyi szabadságától megfoszt, személyi szabadság megsértése büntetett követi el.

A zaklatás tényállását a Btk. 222. § (1) bekezdése rendeli büntetni, eszerint aki abból a célból, hogy mást megfélemlítsen, vagy más magánéletébe, illetve mindennapi életvitelébe önkényesen beavatkozzon, őt rendszeresen vagy tartósan háborgatja, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A Testület ezen a ponton szükségesnek tartja felhívni a figyelmet töretlen gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv.-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Amennyiben a Testület ezt a vizsgálatot nem végezné el, a jogkorlátozás érdemi kontrollja kiüresedne, illetve elmaradna, és ezzel sérülne az érintett panaszhoz való alkotmányos joga.

a) A rendőri jelentések szerint, hogy két telefonos bejelentés érkezett arról, hogy a panaszost a mozgásában korlátozzák a szomszédjai.

A bejelentés tartalma a Testület álláspontja szerint felvetette annak a gyanúját, hogy a bejelentésben megjelölt helyszínen valamilyen jogsértést követtek el, tehát a bejelentésben ismertetett esemény nyilvánvalóan olyannak volt tekinthető, amely az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tett szükségessé, intézkedési kötelezettséget keletkeztetett.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a bejelentés tartalma miatt a rendőrségnek fennállt az intézkedési kötelezettsége.

b) A Testületnek ezt követően abban kellett állást foglalnia, hogy az intézkedési és a segítségnyújtási kötelezettségét a rendőrség jelen esetben megfelelően teljesítette-e.

Az Rtv. 24. §-a szabályozza a rendőrség segítségnyújtási kötelezettségét. Az (1)-(3) bekezdések szerint „a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne. A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.”

A panaszos sérelmezte, hogy az intézkedése nyomán nem történt érdemi intézkedés és a rendőr azon tájékoztatást, hogy a gázspray használatával ő követett el garázdaságot.

A rendőri jelentések szerint a panaszos 21 óra 10 perckor tett a bejelentést, a rendőrök 21 óra 35 perckor érkeztek a helyszínre, ahol először a zaklatott idegállapotban lévő panaszost

hallgatták meg, aki elmondta, hogy a szomszédok zaklatják, ellehetetlenítik az életet és hogy a rendőrség korábbi tájékoztatását követte, amikor megfogta a rácsot és rendőrt hívott, amire a szomszéd szidalmazni kezdte, illetve valami fémes hangot hallott, amire azt hitte, hogy kés van a szomszédnál, ezért fújta le gázspray-jel, de a panaszos állításával szemben szerint nem volt nála a gyerek, mert nem hallotta őt. A panaszos meghallgatását követően a szomszédot hallgatták meg, aki elmondta, hogy szóváltásba került a panaszossal, aki lefújta a gyereket, a rendőrök kiérkezése előtt már mentőt hívtak. A 21 óra 40 perckor a helyszínre érkező mentőápoló a gyermek kórházba szállítása mellett döntött. A helyszínen a rendőrök tanúkutatást végeztek, de az nem vezetett eredményre.

A Testület álláspontja szerint az intézkedő rendőrök megfelelő körültekintéssel jártak el az eset kapcsán, maradéktalanul foganasították a szükséges intézkedéseket és a kiérkezésükig eltelt idő arányos volt. A helyszíni meghallgatások alapján nem merült fel olyan adat, amely azonnali rendőri intézkedést tett volna szükségessé bármelyik fél vonatkozásában. Tekintettel arra, hogy a gyerekhez már addigra hívtak mentőt, így biztonsági intézkedés (Rtv. 37. §³) alkalmazására sem volt szükség. A mentő kiérkezését követően a sérülés fokáról az orvos nem tudott nyilatkozni, így nem lehetett megállapítani, hogy felmerülhet-e a panaszos vonatkozásában közvédas bűncselekmény. A rendőrök megfelelően meghallgatták a feleket, ugyanakkor az ellentétes előadások közötti ellentmondást az eredeti bejelentés vonatkozásában nem lehetett feloldani, a tanúkutatás pedig nem vezetett eredményre.

A bejelentésben szereplő előadás (szomszédvita, szabadságkorlátozása) bár nyilvánvalóan kellemetlenségét okoz a panaszosnak, azonban annak megoldására, jellegénél fogva nem alkalmas a rendőri intézkedés, illetve a rendőri jelenlét. A rendőrségtől nem lehet elvárni, hogy napi 24 órában jelen legyen a panaszos lakásánál, az esetleges konfliktusok megelőzése végett. A jelen körülmények között a rendőrségnek a felek meghallgatásán túl, illetve a békés társadalmi együttélés szabályainak betartására történő figyelmeztetésén kívül nincs más lehetősége vagy eszköze a panaszos nyugalmanak biztosítására, mindaddig, amíg a felek közötti vita meg nem valósít valamilyen közvédas bűncselekményt, vagy szabálysértést, illetve amíg a sérelmet szenvedett fél nem terjeszt elő magánindítványt egy magánindítványhoz kötött cselekmény megvalósulása esetén. Jelen esetben azonnali intézkedést (pl. előállítás) igénylő cselekmény a helyszínen nem volt feltárható, noha felmerült a könnyű testi sértés, illetve a garázdaság szabálysértésének lehetősége a gázspray használata miatt. A felmerült cselekmények miatt pedig a későbbiekben a rendőrség ismételten nyilatkozta a feleket, amely során a szomszéd úgy nyilatkozott, hogy nem terjeszt elő magánindítványt.

³ Rtv. 37. § A rendőr az önvészélyes állapot vagy a személyeket, illetőleg az anyagi javakat közvetlenül fenyegető veszélyhelyzet megszüntetése érdekében

a) megteszi a veszélyhelyzet elhárításához, megszüntetéséhez haladéktalanul szükséges, a feladatkörébe tartozó intézkedéseket;

b) intézkedik az önmagát vagy más veszélyeztető állapotban lévő személy orvosi vizsgálatára, és közreműködik az egészségügyi intézetbe történő szállításában;

c) intézkedik az öngyilkosság lehetőség szerinti megakadályozására;

d) közterületen vagy nyilvános helyen - ha az élet vagy a testi épség védelme megkívánja - intézkedik a magatehetetlen, önkívületben lévő, illetve erősen ittas vagy bódult személynek a lakására vagy kijózanító állomásra, egészségügyi intézetbe kíséréséről, illetőleg szállításáról;

e) területet lezárhat, és megakadályozhatja, hogy oda bárki belépjen vagy onnan távozzék, illetőleg az ott tartózkodókat távozásra kötelezheti.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint fennállt a rendőrség intézkedési kötelezettsége, amelynek az eljáró rendőrök megfelelően eleget tettek, így azzal összefüggésben nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

IV.

A 2014. októberi 18-i bejelentés miatt fennállt a rendőrség intézkedési kötelezettsége, amelynek a rendőrség eleget tett, ezért ennek kapcsán nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. A panaszban szereplő másik bejelentés és rendőri intézkedés nem volt beazonosítható, ezért e vonatkozásban a Testület a hatáskörének hiányát állapította meg.

A panaszosnak az áttétel ellen előzetesen bejelentett tiltakozására figyelemmel a Testület az eljárás megszüntetéséről döntött.

Budapest, 2015. július 30.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag